

Čís. 2445.

Zmírnění trestu podle §u 410 tr. ř. povolením podmíněného odsouzení zrušovacím soudem.

(Rozh. ze dne 4. srpna 1926, Zm I 44/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací usnesl se v trestní věci proti Bertě E-ové pro zločin podvodu podle §§ 197, 199 a) tr. zák. o návrhu krajského soudu v Chrudimi ze dne 2. července 1926 a o návrhu vrchního zemského soudu v Praze ze dne 16. července 1926 na zmírnění trestu těžkého žaláře, ke kterému byla Berta E-ová nepodmíněně odsouzena rozsudkem krajského soudu v Chrudimi ze dne 29. listopadu 1924 a to v trvání 3 měsíců, zostřeného a doplněného 2 posty měsíčně, kterýž trest byl rozsudkem nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího ze dne 5. prosince 1925 Zm I 44/25 zvýšen na 5 měsíců těžkého žaláře, zostřeného a doplněného 2 posty měsíčně, takto: Odsouzené Bertě E-ové se povoluje podmíněný odklad výkonu trestu a zkušební doba se ustanovuje na 3 roky.

Důvody:

Berta E-ová byla právoplatně odsouzena oněmi rozsudky k onomu trestu. Jejím trestným činem byla poškozena Matylda E-ová tak, že její manželství s Eduardem E-em bylo z její viny právoplatně rozloučeno a pozbyla i dědického nároku na pozůstalost později zemřelého Eduarda E-a. Onen škodlivý následek byl odstraněn tím, že po obnově řízení byla rozsudkem krajského soudu v Chrudimi ze dne 21. dubna 1926 právoplatně zamítnuta žaloba na rozluky manželství Eduarda a Matyldy E-ových, tento škodlivý následek se Berta E-ová vynasnažila napravit, uznávši, že poslední vůle Eduarda E-a, ve které byla ustanovena za universální dědičku, je neplatná. Tím nastala dědická posloupnost podle zákona a Matylda E-ová se stala dědičkou čtvrtiny pozůstalosti. V pozůstalostním řízení se Berta E-ová vyrovnala s Matyldou E-ovou a vydala jí pozůstalostní majetek. Matylda E-ová se pak vyjádřila ústy svého generálního zástupce Dra. Leopolda P-a, že se jí dostalo úplného zadostiučinění, že jí bylo vydáno celé pozůstalostní jmění, a že je ve všech směrech uspokojena, obzvláště také, co se týká rodinného stavu. Nezájmu na tom, by odsouzená Berta E-ová odpykala trest, a přimlouvá se za to, by jí byl povolen podmíněný odklad trestu. Z toho je zřejmo, že odsouzená Berta E-ová po právomoci trestního rozsudku se ze svých sil přičinila, by napravitila škodlivé následky, které vzešly z jejího trestného činu a náprava také byla uskutečněna. Tím dala odsouzená na jevo, že nelpí na majetku, kterého nabyla oním činem a že, pokud to dovolují poměry, které zatím nastaly, se dobrovolně přičinila o náhradu škody, které by se musila Matylda E-ová domáhati sporem. Jsou to polehčující důvody, kterých tu nebylo v době vynesení rozsudku, a které odůvodňují zmírnění trestu podle §u 410 tr. ř. Toto zmírnění spočívá v souzeném případě v povolení podmíněného odkladu výkonu trestu, jež

obě nižší stolice souhlasně navrhly, neboť chování odsouzené po právo-
platném odsouzení odůvodňuje přesvědčení, že se bude řádně chovati
i bez výkonu trestu. Proto bylo uznáno tak, jak se stalo. Za tohoto stavu
věci nebylo shledáno důvodu pro žádanou změnu trestu v jednoduchý
žalář.

Čís. 2446.

Ustanovení poslední věty §u 292 tr. ř. může býti použito jen v tak-
ových případech, kde bylo rozhodnuto soudy povolanými, příslušnými,
jejichž rozhodnutí lze přezkoumávati nadřízeným zrušovacím soudem,
nikoliv však v případech, ke věc přísluší před forum úřadu, nad nímž
zrušovací soud nemá pravomoci (na př. vojenský soud).

V případě odsouzení osoby podléhající vojenské pravomoci civilním
soudem byl porušen zákon jen postupem civilního soudu, nikoliv však
jeho rozsudkem jako takovým; nejvyšší soud nemůže v případě tom
rozsudek ten zrušovati, padá však zrušením řízení.

(Rozh. ze dne 4. srpna 1926, Zm I 467/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení
o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do postupu
krajského soudu v Litoměřicích, jímž tento dospěl k rozsudku ze dne
14. července 1922, a k usnesením ze dne 12. března 1925 a ze dne 23.
července 1925, kterýmžto rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zlo-
činem krádeže podle §§ů 171, 173, 176 II c) tr. zák. a přestupkem podle
§u 320 e) tr. zák. a pokud oněmi usneseními bylo vysloveno, že se
obžalovaný osvědčil, právem: Postupem krajského soudu v Litoměřicích
v oné trestní věci, počínajíc skončením vyšetřování, zejména provedením
hlavního přelíčení, vynesení rozsudku a dalšími úředními výkony s roz-
sudkem souvisejícími, porušen byl zákon v ustanovení §§ů 1 a 60 tr. ř.
a §u 11 čís. 8 voj. tr. ř. Postup ten se zrušuje jako zmatečný.

D ů v o d y:

Ze spisů krajského soudu v Litoměřicích a divisního soudu v Brati-
slavě vychází na jevo tento děj: Rozsudkem krajského soudu v Litomě-
řicích ze dne 14. července 1922 uznán byl obžalovaný vinným jednak
zločinem krádeže podle §§ů 171, 173, 176 II c) tr. zák., spáchané v D.
v době od 20. dubna 1920 do 11. května 1920 ke škodě firmy Sch. a spol.,
u níž byl zaměstnán jako pomocná síla, odcizením 2 košil, obleku, 3
límců a starších bot, v celkové hodnotě přes 200 Kč, jednak přestupkem
§u 320 písm. e) tr. zák., jehož se dopustil tím, že v době od května 1920
až do mobilisace 1921 se nesprávně hlásil u různých úřadů — vydávaje
se za svého bratra Josefa K-a, a byl za to odsouzen podle §u 178 tr. zák.
se zřetelem na § 35 tr. zák. a s použitím §§ů 54 a 55 tr. zák. do žaláře
na jeden měsíc, dosazeného postem a ku ztrátě práva volebního do obcí
na dobu 3 roků — ve smyslu zákona ze dne 31. ledna 1919, čís. 75 sb.
z. a n. a to podmíněně se zkušební dobou dvouletou. Zároveň bylo